

عباس آخوندی نوشته: آنچه می‌توانست از برجام یک فرصت اقتصادی برای ایران ایجاد کند الحاق به FATF بود نه خود برجام| جای اقدام‌های احساسی و نمایشی نیست.

برجام موافقت‌نامه اقتصادی نبود!

به گزارش اسپاداناخبر، عباس آخوندی در روزنامه دنیای اقتصاد نوشته است: بی‌گمان فرجام برجام و FATF بر محیط تجاری و مبادله پولی ایران اثر می‌گذارد. از این رو، انجمن‌های حرفه‌ای باید درک روشنی از منظر منافع ملی از این موافقت‌نامه‌ها داشته باشند وگرنه، با دشواری‌های فراوان روبه‌رو خواهند شد. برجام یک موافقت‌نامه امنیتی بود و اساساً موافقت‌نامه اقتصادی نبود. اهمیت برجام نیز در همین ماهیت امنیتی آن نهفته است که هنوز هم از آثار وجودی آن سود می‌بریم. آنچه می‌توانست از برجام یک فرصت اقتصادی برای ایران ایجاد کند الحاق به FATF بود نه خود برجام. FATF مجموعه‌ای از قوانین و موافقت‌نامه‌های مالی است که امکان مبادله مالی و فرصت دستیابی ایران به بازارهای بین‌المللی را فراهم می‌کند. ولی تصویری که در رسانه از آن ساخته شد کاملاً ضد این ایده است. رسانه این‌گونه می‌نمایاند که برجام یک موافقت‌نامه اقتصادی است و درخواست الحاق به FATF و سایر خواسته‌های مرتبط، زیاده‌خواهی غربی‌هاست. بنابراین، اکنون که برجام سود تجاری ندارد، توقف در آن چه ضرورتی دارد؟ آشکارا این قلب واقعیت و یک مغلطه بزرگ است که شوربختانه به آن با شدت هرچه تمام‌تر دمیده می‌شود. پرسش کانونی این است که نهادهای مدنی در ارتباط با این مغلطه آشکار چه موضعی باید داشته باشند؟ به نظر می‌رسد در این مقطع شایسته است که دو موضوع مورد توجه قرار گیرد. اول آنکه از برجام مراقبت و موانع خودساخته از سر راه آن برداشته شود. دوم آنکه بدون پرهیز اعلام شود که حل‌وفصل مساله FATF به نفع منافع ملی ایران است. این از سویی، شامل حوزه سالم‌سازی اقتصاد و مبارزه با پولشویی در درون کشور است و از سوی دیگر، تسهیل‌گر مبادله پولی، مالی و جذب سرمایه به ایران است. به هیچ‌وجه نباید تسلیم هیاهو و جنجالی که گروهی پیرامون آن به راه انداخته‌اند شد. نحوه طرح موضوع در رسانه، اقتصاد کشور را به سمت انسداد می‌برد و در مرحله بعدی می‌تواند اثر سوء بر همبستگی ملی داشته باشد و این خواسته ترامپ و متحدانش است. سیاست‌مداران ایران چه موافقان برجام و چه مخالفان آن می‌دانند که ظرفیت اروپا در این ارتباط چیست. ایجاد انتظاری در سطح عمومی که اروپا به‌ویژه بنگاه‌های اقتصادی بزرگ مقیاس آن و به‌ویژه بانک‌های بزرگ و موسسه‌های مالی و اعتباری آن برای حفظ ارتباط تجاری با ایران باید تمام منافع خود در آمریکا را به خطر بیندازند، آشکارا نابجا و غیرواقعی است. آن هم در زمانی که ترامپ از یک‌جانبه‌گرایی خود زیان دیده و برای جبران آن، در پی ایجاد اختلاف در اروپا با طرح اجلاس ورشو است. همچنان‌که خانم موگرینی چندین بار اعلام کرد اروپاییان بازنده امنیتی و تجاری سیاست‌های ترامپ هستند. بنابراین، برای حفظ امنیت و منافع بلندمدت خود درصدد حفظ برجام هستند. اقدام آنها در جهت منافع قاره‌ای خودشان است و نه ما. این کاملاً روشن است. منافع امنیتی، تجاری و مالی ما هم ایجاب می‌کند که با آگاهی از محدود بودن ظرفیت اروپاییان از تمام ظرفیت محدود آنان استفاده کنیم. آب به آسیاب ترامپ نریزیم و به رونق اجلاس ورشو کمک نکنیم و بازی برجام و FATF را بر هم نزنیم. اینجا جای خردورزی است، نه اقدام‌های احساسی و نمایشی. اینکه عده‌ای گویا کشف اتم کرده‌اند، با آب‌وتاب ضعف اروپا را توضیح می‌دهند به چه نتیجه‌ای می‌خواهند برسند؟ اینکه از روز نخست آشکار بود. آیا چون اروپا مستقل از آمریکا نمی‌تواند مساله مبادله پولی را به راحتی حل‌وفصل کند یا در فرض بدتر اراده چندانی هم برای راهگشایی ندارد، ایران باید کل بازی برد-برد سیاسی و امنیتی برجام را بر هم بزند؟ از این اقدام چه سودی حاصلش می‌شود؟ اگر نگاه ملی داریم نگران ایران و مراقب فرجام برجام و FATF باشیم. اصرار بر رفتن به کوچه‌های بن‌بست در سیاست‌های ملی خردورزانه نیست. انجمن‌های حرفه‌ای فراتر از نگاه خرد، باید از منظر سیاست کلان شرایط و سیاست‌ها را رصد و به‌موقع اعلام مواضع کنند. آنها باید بتوانند با آگاهی و از موضع ملی با دولت گفت‌وگو کنند.

برچسب ها: [برجام](#) [1]

[FATF](#) [2]

